

O dobré polévce na ošklivý covid-19

Tři stránky čtení pro malé čtenáře **O dobré polévce na ošklivý covid** si můžete vytisknout, aby je děti mohly lépe číst. Další inspirace a nápady pro děti doma i v nedělní besídce můžete najít v rubrice [Nedělní škola](#) nebo ve facebookové skupině [Inspirace a nápady pro nedělní besídku](#).

O dobré polévce na ošklivý covid

Poslední místo nalevo v zadní řadě je v naší první třídě už několik dnů prázdné. „Co se to s Martinem děje?“ přemýšlí Frantík cestou ze školy. Dnes se za ostatními trochu opozdil, protože pomáhal paní učitelce odnést vyučovací pomůcky do kabinetu. „Neměl bych se zastavit u nich doma? Třeba je Martin nemocný a já bych mu mohl donést domácí úkoly.“ pomyslel si Frantík, když si pečlivě nasazoval roušku.

O čtvrt hodiny později už stál u dveří s cedulkou Rodina Adámkova. Když ani po druhém zazvonění nikdo neotvíral, chtěl se už Frantík obrátit k odchodu, když tu zaslechl za dveřmi hlasy. Dveře se pootevřou a Frantík škvírou zahlédne Martinovu maminku v županu a s tlustou šálou kolem krku.

„Ahoj, Frantíku,“ pozdraví ho chraptivě. „To je hezké, že ses zastavil. Určitě ses divil, proč Martin není ve škole. Ležíme totiž všichni tři v posteli s covidem.“

„Jé, to mě teda moc mrzí,“ přešlápne Frantík a přitáne si roušku.

„Raději ani nechod' blíž, abys to taky nechytil,“ varuje ho paní Adámková. „Ale jsi moc hodný, že ses přišel podívat. Moc pozdravuj maminku.“

„Tak se brzy uzdravte a pozdravujte Martina,“ rozloučí se Frantík.

Doma pak vypráví mamince o své krátké návštěvě u Adámků.

„Chudáci,“ spráskne ruce maminka, „ti to teda pěkně chytli! Co bys řekl tomu, kdybych jim uvařila nějakou dobrou polévku, nakoupila trochu ovoce a spolu bychom jim to tam odnesli?“

„Senza nápad, mami,“ nadskočí Frantík. „Paní Adámková vypadala fakt dost nemocná. Pořád kašlala a kašlala.“

„Možná budou potřebovat i něco z lékárny,“ napadá ještě maminku. „To bychom jim taky mohli obstarat.“

„Ty si vždycky umíš se vším poradit,“ uzná Frantík obdivně a jde do spíže pro nákupní tašky. Když maminka uvařila polévku, šli spolu k Adámkovým. Cestou se zastavili v lékárně a pak koupili ovoce.

Všechno dali Adámkům ke dveřím, zazvonili a utíkali až k výtahu, aby byli ode dveří co nejdále. Adámkovi byli překvapeni a moc rádi. Pořád děkovali a kašlali. Tak se raději rychle rozloučili a spěchali domů.

Večer před spaním se pak maminka s Frantíkem pomodlili, aby Pán Bůh Adámkovy z toho ošklivého covidu brzy uzdravil. „To jsem rád, že jsme jim dneska mohli trochu pomoci,“ zívá Frantík, kterému se už pomalu klíží oči.

„Třeba z toho aspoň trochu poznají, jak nás má Pán Bůh rád a jak se o nás stará,“ dodala maminka, než zhasla světlo a zavřela za sebou dveře. A Frantíkovi se moc dobře spalo.

váš Štěpa

[O_dobre_polevce1Stáhnout](#)

[O_dobre_polevce2Stáhnout](#)

[O_dobre_polevce3Stáhnout](#)